

Følge de hidtil gældende Regler paahviler Forpligtelsen til Kirkens Rengøring og Altarklædernes Vadsk m. m. ligeledes Kirkebylæreren, dog at det selvfølgelig ikke har været Meningen at fordrø, at han skulde udføre det Arbejde personlig, men kun at han skulde drage Omsorg for dets Udførelse. I Bilag A. til Anordning om Skoler paa Landet af 29. Juli 1814 § 31 forudsættes det endog, at der til Skolelæreren Hjælp ansættes et Kirkebud — en Bestemmelse, som dog næppe har haft stor Betydning i Praksis, mulig fordi Udgiften herved vilde være falden paa Læreren selv og saaledes have bevirket en tilsvarende Nedgang i hans Løn. Ved nu at forene dette Arbejde — hvis Omfang man har fundet det rigtigt nærmere at specificere og delvis at udvide — med Ringerens Bestilling, vil det naas at faa nogenlunde ligartede Forretninger samlede paa een Haand, samtidig med at Læreren Stilling til disse Forretninger Udførelse begrænses til, hvad der efter dennes hele sociale Stilling er naturligt at paalægge ham, nemlig Tilsynet med og Ansvar for Forretningernes Udførelse. Ifølge Loven af 1899 § 21 skal Ringeren udnævnes af Kommunalbestyrelsen og hans Løn udredes af Kommunen. Efter Menighedsraadernes Indførelse findes det rigtigt at lade Udnævnelsesretten gaa over til disse og samtidig at akcentuere, at Lønningen er en ren kirkelig Udgift, der kun paahviler Folkekirkens Medlemmer. Skulde Menighedsraadsloven ophøre at have Gyldighed, og Menighedsraadene som Følge deraf ophæves, bør Udnævnelsesretten imidlertid falde tilbage til Kommunalbestyrelsen, hvorimod man finder, at Udgiften fremdeles bør udredes af Folkekirkens Medlemmer som saadanne. Naar man ikke har ment at burde lade Kirkesangerløn og Kirkebylærerløn, der jo ogsaa ere rent kirkelige Udgifter, udrede paa samme Maade, er Grunden hertil den, at disse Udgifter fra gammel Tid ere overførte paa Kommunen ved dennes Overtagelse af de gamle Degneindtægter og derfor fremdeles synes at burde udredes af Kommunen.

Da det har vist sig, at der af og til hos Sogneraadene har gjort sig den Mening gældende, at det kun var ved Sognekirker og ikke ved Filialkirker, at der skulde udredes Kirkesanger- og Kirkebylærerløn samt afholdes Udgifter ved Klokkernes Ringning, har man fundet det rigtigt at affatte Bestemmelsen saaledes, at det nu bliver uden for al Tvivl, at Filial-

kirker i disse Henseender ere ligestillede med Sognekirker.

Til § 6 (ny § i Stedet for Lovens § 23).

Som det vil ses, er denne nye § i Realiteten i alt væsentligt i Overensstemmelse med Lovens § 23. Den reelle Forskel bestaar i:

- 1) at den hidtil gældende Bestemmelse, hvorefter Andenlærer- og Lærerindevirksomhed kun kan medregnes med Halvdelen af Tjenestetiden ved senere Forflyttelse til Første- eller Enelærerembeder eller til Købstadlærer- eller Lærerindeembeder, er fjernet, idet saadan Virksomhed efter Forslaget skal medregnes med hele Tjenestetiden;
- 2) Bestemmelsen om, at Timelærervirksomhed kun kan medregnes, naar den har fundet Sted i „almindelige Undervisningsfag“ er bortfaldet;
- 3) Bestemmelserne i Lov 23. Maj 1902 om Medtagelse af Biskolelærer- og Fogelærerinde-Virksomhed ved saadanne Skolers Overgang til faste Embeder ere foreslaaede optagne i Loven; den hidtil gældende Adgang for en Forskolelærerinde, der ved Forflyttelse til et Lærerindeembede paa Landet opnaar ringere Løn, end hun tidligere har haft, til at opnaa personligt Tillæg er bortfaldet.

Formelt er § 23 i Skoleloven undergaaet meget væsentlige Forandringer, idet det ikke længer er sat i Spidsen som Hovedregel, at der kun tages Tjenestealder fra fast Virksomhed i Embeder af samme Art, fra hvilken Regel den paagældende § samtidig indeholdt en Række Undtagelser. Som Hovedregel er nu angivet Adgangen til at medtage fast Ansættelse i ethvert Lærer- eller Lærerindeembede i Folkeskolen, idet der derefter er angivet de Udvidelser og Begrænsninger, som denne Hovedregel er Genstand for i Overensstemmelse med Reglerne i § 23 med de ovenangivne reelle Ændringer.

Ministeriet skal herefter nærmere omtale disse reelle Ændringer, idet Ændringen under 3, der er i Overensstemmelse med Lov 23. Maj 1902, ikke behøver nogen Begrundelse.

Spørgsmaalet om at lade Tjenestetiden som Andenlærer og Lærerinde paa Landet virke fuldtud ved Beregningen af Tjenestealderen efter senere Ansættelse i Første- eller Enelærerembeder paa Landet eller i Købstadlærer- eller Lærerindeembeder har været rejst allerede under den